

lah, seveda ne tako natančno kot s prej imenovanimi aparati in je napaka do 1% alkohola in se brez lahke mogoča.

Razne politične vesti.

Avstrijska državna zbornica bo baje sklicana na 22. jan. Tudi v tem zasedanju čaka zbornico ogromno dela, kajti vlada ji bo predložila celo vrsto važnih zakonskih predlogov. Govori se tudi o raznih bodočih spremembah na ministrskih sedežih. Koliko je resnice na tem, bo pokazala bližnja bodočnost. Proračunski odsek avstrijske državne zbornice bo baje imel svojo prvo sejo v tem letu dne 16. jan.

Avstrijske delegacije bodo sklicane v drugi polovici meseca januarja. Armadni odsek avstrijske in ogrske delegacije bo pa baje sklican že na dne 14. jan.

Vsenemški poslanec Wolf in pruski poslanec dr. Wildgrube prirejata po avstrijskih mestih agitacijo shode proti sporazumnemu miru. Poslanec Wolf hujska na teh zborovanjih proti slovenskim zahtevam, Prus Wildgrube pa navdušuje vse nemce in nemške zagrizence za nadaljevanje vojske, in proti nameravanemu miru. Prihodnje dni se bodo vršili taki shodi tudi v Gradcu in v Mariboru. Naši nemškutarji in vsenemški pohlepneži odrekajo Slovanom narodne pravice in zahtevajo, naj ostanemo na vse veke sužnji Nemcev in Madžarov. Hujskanje proti miru in za nadaljevanje vojske je na vsenemški strani vedno večje. Ti ljudje se iz slepega sovraštva proti vsemu, kar ni nemškega, potegujejo za to, da bi se krvava vojska nadaljevala, da bi narodi izkrvaveli in bi prišlo do gospodarskega poloma, samo da bi bilo uresničeno njih upanje po svetovnem gospodarstvu. Čudimo se, da avstrijska vlada dovolji, da se ljudstvo na shodih hujska za vsenemške načrte in da smejo celo tuji agitirati po avstrijskih mestih za nadaljevanje vojske, proti sporazumnemu miru in proti pravici samoodločevanja neemških narodov. Kaj bi neki storila nemška vlada, če bi avstrijski slovenski poslanci šli v Nemčijo agitirati za uresničenje slovenske misli?

Na Hrvaškem pridobiva misel za ujedinjenje vseh avstro-ogrskih Jugoslovanov v skupno samostojno državo vedno več tal. Zagrebška duhovščina je podpisala jugoslovansko deklaracijo; njej so sledili volilci mesta Varaždin in veliko število mest, trgov in občin. Madžari bi radi prisilili hrvaške delegate, da bi se izjavili proti deklaraciji, ti pa so to zahtevo odklonili. Misel ujedinjenja prevladuje vedno bolj. Jugoslovani se vedno bolj bližamo uresničenju velike naše misli.

V Pragi so na dan sv. Treh Kraljev zborovali voditelji češkega naroda, vsi češki državni in deželni poslanci. Sklenilo se je, da Čehi prekoslej vstrajajo pri svoji državnopravni izjavi z dne 30. maja 1917, v kateri se je zahtevalo, da se mora obnoviti v okvirju Avstrije staro češko-slovaško kraljestvo. Zahteva se samoodločitev narodov.

Na Ogrskem pridobiva nasprotstvo proti Avstriji vedno več tal. Ministrski predsednik Wekerle je sestavljal program, po katerem bi Madžari dobili svojo lastno samostojno armado in svojega vojnega ministra. Nemški poveljevalni jezik bi se naj odpravil; skupen bi ostal samo še generalni štab. Kakor v vojaškem oziru, tako stremijo Madžari tudi za to, da bi se čim bolj osamosvojili tudi v gospodarskih zahtevah. Minister za prehrano grof Hadik je odsto, il, ker ni zadovoljen z ugodnostmi, ki jih je dala ogrska vlada Avstriji glede dobave žita in drugih živil. Hadik celo zahteva, da bi naj Avstrija sama dala klavno živino, ki jo rabi armada na italijanskem bojišču. Ogrji plačajo k skupnim državnim potrebščinam samo 36,4%, Avstrija pa 64,6%. Pravie pa bi pri državni upravi radi imeli Madžari kar 64,6%.

Na Španskem bodo imeli prihodnji mesec nove volitve v državni zbor. Kralj Alfonz je razpuštil državni zbor, kateri ni maral več dovoliti vladi državnih potrebščin. Prostozidarji in prekucuhi so baje dobili iz Francije in Amerike več milijonov za volilni boj. Tudi katoliška stranka se prav pridno pripravlja za ta boj.

Savinjsko okrožje Zveze slovenskih deklet.

Takšnega dneva, kakor je bil 6. januar, že dolgo ni videlo Savinjsko okrožje slov. deklet. Mogoče je že kdo mislil, da je že zaspalo sanje pravičnega a ta dan je pokazal, da še živi. Vkljub hudemu mrazu in vetru, ki je metel ta dan s ne gom, so prihitela zavejna slovenska dekleta iz raznih župnij Savinjske doline v prijazni Sv. Peter, kjer se je vršil dekliški shod združen z občnim zborom. Treba je samo bilo naznaniti, da prideta poslanec g. dr. Korošec in priljubljeni organizator mladine g. dr. Hohnjec, in navdušenja za shod ni manjkalo.

Ob 9. uri je bilo cerkveno opravilo. Pridigoval je g. dr. Hohnjec, sv. mašo pa je daroval g. poslanec dr. Korošec. Po sv. opravilu je bilo zborovanje v natlačeno polni dvorani Društvenega doma. Prvi je govoril g. dr. Korošec, ki je z jasno in odločno besedo razpravljal o trpljenju jugoslovanskega naroda, o njegovih velikih ciljih in prelepih upih. Navduševalen je bil tudi govor vlč. g. dr. Hohnjeca, ki je govoril o nalogah, ki jih ima ženstvo, zlasti ženska mladina izvršiti v se danjem velikem času. Predsednica Marija Drevse je v imenu zbranih zborovalk zahvalila vlč. gg. govornikom in nas opominjala, naj bi dekleta Marijinih družb in Dekliških zvez bile zglede drugim in naj bi sploh slovenska dekleta delala čast našemu narodu, nikjer pa ne sramote. Kerlih Francika iz Sv. Petra je orisala lepoto Marijinega znaka, pred katerim naj bi izginle vsake druge lepote. Jospina Škrbec iz Vranskega nas je navduševala za oprostitev našega na oda, kar je že v pr. roskem duhu opeval rajni pesnik Simon Gregorčič. N-za Perc iz Celja je v ognjevitih besedah pozivala dekleta na delo za jugoslovansko deklaracijo. Tanica Julijana Ocvirk je podala kratko poročilo o delovanju Savinjskega okrožja. Na to je sledila volitev odbora. Na želje zborovalk se je potrdil stari odbor.

Da se je zborovanje tako veličastno vršilo, se moramo razen vlč. gg. govornikov zahvaliti tudi vlč. g. dr. Jančiču, ki so nam preskrbeli prostor, ter nas razveseljevali s petjem in z godbo, s kakoršno se ne more ponasati cela Spodnja Štajerska. Pod spretnim vodstvom g. kapelnika so proizvajali zares krasne točke v cerkvi, kakor pri zborovanju, da se nam je dozdevalo, da smo na kakšnem mestnem koncertu, ne pa pri Sv. Petru.

Z navdušenostjo smo se razšle, in vsaka si je želela: Dal Bog še več takih dnevov!

Redenske novice

Nov lavantinski kanonik. Cesar je imenoval Spirituala v mariborskem bogoslovju č. g. dr. Marka Vraber za kanonika lavantinskega stolnega kapitelja. Novi kanonik je bil rojen 9. oktobra leta 1877 v župniji Kapla, graške škofije, v mašnika posv. čen 1. 1901.

Bela žena. V Zagrebu je dne 24. decembra umrl mizar Josip Dušič, oče č. g. Josipa Dušiča, kaplana v Trbovljah. Naše odkrito sožalje!

Murpoljske Slovenke za ujedinjenje Jugoslovanov. Načelniku Jugoslovanskega kluba dr. A. Korošcu so poslale vrle slovenske mladenke in žene iz Bučočev v Murskem polju naslednjo izjavo: Čitajte izjave naših zavednih rodoljubk v Ljubljani in po drugih slovenskih krajih, nas navdaja iskrena domovinska ljubezen in želja po bližajoči se svobodi. Da, tudi me murpoljske Slovenke slovesno izjavljamo ter pred širnim svetom priznavamo, da želimo ujedinjenja našega slovensko-hrvaško-srbskega naroda pod habsburškim žezlom. — Usodepolna vojska nam s kruto silo grabi naše ljubljene može, očete in brate, a kljub temu nas doma ostale napadeta beda in trpljenje. Kri naših mož in mladeničev in trpljenje nas slovenskih žen in deklet, bodi nam odkupnina za rešitev našega ljubljenega naroda. Zategadelj zahtevamo kot varuhinje slovenskega doma v svojem imenu kakor v imenu naših dragih bojnikov in otrok, za naš že dolgo tlačeni narod ujedinjenja, samostojnosti in neodvisnosti. Izrekamo tem potom najlepšo zahvalo našim vrlim narodnim poslancem za njih trud in neustrašnost ter jim želimo nad vse srečen uspeh v novem letu! — Bučočevi, dne 2. januarja 1918. — Lojzika Domaniko, Lojzika Kosi. Sledi 120 podpisov žen in deklet občine Bučočevi.

Starotrške Slovenke za samostojno Jugoslavijo. Z občudovanja vrednim navdušenjem so se izjavile za majniško deklaracijo naših poslancev tudi žene in dekleta starotrške župnije. Namesto mož, očetov in bratov, ki se vedno krvavijo na bojišču za milo očetnjava, so storile žene in dekleta, kar bi sicer storili naši junaki. Kot zveste varuhinje slovenskih domov prošile v izjavi naše vrle poslance, naj zastavijo vse svoje sile za uresničenje dr. Krekove ideje: za samostojnost mile Slovenije pod močno vladovladom cesarja Karla I. Ob tej priliki so darovale za Tiskovni dom v Mariboru kot dobrotnik 201 K. Slava jim!

Za jugoslovansko deklaracijo so se že izjavile naslednje slovenskoštajerske občine: Bežina, okolice Konice, Gomilsko, Koberje, Solčava, Grajska vas, Frankolovo, Brezje, Ljubnica, Ivaniševci pri Redgovi, Dolna pri Ptuj in vse občine raihenburške okolice: Anže, Armaško, Blance, Brezje, Gorica, Senovo, Raztez in Stolovnik. Društva: Zveza jugoslovanskih železničarjev podružnica Maribor in trboveljska društva: Orel, Bralno društvo, Jugoslovan-

ska strokovna zveza, Dekliška Zveza in vse druge katoliško-narodne organizacije v Trbovljah. — Za jugoslovansko deklaracijo se je izjavila tudi obč. duhovščina braslovške dekanije in posojilnica v Križevcih.

Za Jugoslavije se je izrekla tudi občina Dolna pri Ptuj, največja v župniji Sv. Trojice v Halozah, s sledečo izjavo: „Z veseljem pozdravljamo podpisani občinski odbor deklaracijo poslancev Jugoslovanskega kluba z dne 30. maja 1917 za združenje vseh avstro-ogrskih Jugoslovanov v samostojno državo pod habsburško krono. V tem stojimo vsi kakor en moč z našimi poslanci, ker gledamo kot kmetje vsak čas z ogorčenjem, kako nam v našem okraju reka Dravinja razdira njive in trga travnike, a štajerska vlada se ne zmeni za naše potrebe, med tem ko dobro vemo, da so povsod tam, kjer prebiva nemškutarji kmet, voda regulirane in je dovolj cest in železnice; v jugoslovanski državi pa so nam zagotovljeni pogoji za kmetijski gospodarski napredek in za naše narodne pravice. Tudi izreka odbor prav srčno zahvalo našemu presvitemu cesarju Karlu I. in papežu Benediktu XV. za neumorno prizadevanje, da bi kmalu prišel konec strašni vojni in nastopil za Avstrijo časten in za vse narode pravičen mir. Občina Dolna, dne 27. grudnia 1917.“ Sledijo podpisi župana in vseh 11 svetovalcev in odbornikov. — Kot eden izmed podpisanih kmetov se pristavim k gornjemu: Kje pa ste druge občine trojičke župnije in sploh ptujske okolice? Ali ste slepi in gluhi za vse, kar delajo z nami slovenskimi kmeti ne samo iz Gradca ven, ampak še posebno ptujski okrajni zastop, ki gradi na naše stroške ceste največ le k posestvom ptujske gospode, ki z našim denarjem le pe svoje gospodari, v zahvalo za to pa nas vodi za nos, se celo postavi v službo „Štajerca“ in nas okoličane zvito v Ptuj sklicuje, da se naj udeležujemo štajerskih shodov in z občinskimi pečati vdarimo proti svojemu lastnemu narodu? Ali si bodele dali vse to še za nadalje dopasti? Vse te krivičnosti in zasramovanja slovenskega kmeta se bodo nehala, ko bomo združeni v svoji državi pod avstrijskim cesarjem. Ali vam o tem še ni oči odprl dopis slovenskoštajerskega kmeta v 50. številki „Slov. Gospodarja“ z dne 13. dec. 1917? Recimo tedaj vsi: Do sem in ne dalje! Krivic in stiskanja nam Slovincem nasproti je mera polna! Podpišimo se vsi za Jugoslavijo, ker le s skupnim nastopom bomo močni!

Naša deklaracija. Naša jugoslovanska deklaracija leži „Štajercu“ hujše v kosteh, kakor najhujši revmatizem. Izjave za deklaracijo, katere se od dne do dne množijo tako, da bodo kmalu tvorile veliko izjavo celokupnega našega naroda, prizadevajo njegovim nemškutarskim kostem in njegovi prodani duši neznosne bolečine. Da bi si jih nekoliko olajšal, bi rad zmanjšal pomen in število deklaracijskih izjav. Pravi, da danes za jugoslovansko deklaracijo glasuje par zapeljanih nevednežev, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščino in ki mislijo, da jih bodo politični pop ali advokat od te domovinske dolžnosti rešil. No, no, junaški „Štajerc“, kje pa so tisti, ki se jim hlačice tresejo pred vojaščino? Ali so to slovenski može in mladeniči, ki so se vojskovali in se še vojskujejo na bojišču ter so se pred vsem svetom izkazali kot najboljši med najboljšimi? To so tisti mnogoštevilni Nemci in nemškutarji v Ptuj, Mariboru in v drugih spodnještajerskih nemškutarskih krajih, ki so oproščeni vojaščine, ker nimajo dovolj močnih in trdnih hlač. Na nemškutarsko nesramnost pa naj naše občine, družbe, društva in posamezniki odgovorijo z mnogo- in polnoštevilnimi izjavami za našo deklaracijo. Naj se nemškutarjem le tresejo hlačice pred jugoslovansko državo!

Podel lažnjivec. „Štajerc“ si je v svoji po — ptujskem šnopsu smrdeti glavi izmislil laž, da je „Slovenski Gospodar“ vojake 87. pešpolka imenoval šnopsarje. Mi smo že večkrat pozvali „Štajerca“, da naj dokaže, kedaj smo to storili. Na te pozive „Štajerc“ molči. Dokazati ne more, ker ne „Straža“ ne „Gospodar“ tega nista nikdar storila, ker preveč spoštujeta slovenske junake slavnege našega polka, ki so na bojišču z neštetiimi čini proslavili ime našega naroda. Kljub temu ptujski šnopsarski lump laže naprej. Nemškutarstvo je globoko padlo, da prebira in prenaša tako lumparsko lažnjivi list. To so cvetke nemškutarske kulture: šnops in laž.

Okrajni glavar Weiss gre. Mariborski okrajni glavar dr. Adam Weiss pl. Schleussenburg je poklican v službovanje v ministrstvo za socialno skrb. Slovenci za glavarjem Weissom ne bomo jokali. Njegovi ožji prijatelji in svetovalci so bili protestantski pastor Mahnert, advokat dr. Mravlag, major Krammer, baron Bach, urednik Jašin in enaki „prijatelji“ Slovencev. Glavar Weiss si s svojim postopanjem ni znal pridobiti src slovenskega kmetškega prebivalstva. V začetku vojske je bilo preganjanje Slovencev ravno v mariborskem glavarstvu najhujše. Naše najboljše rodoljube so gonili v ječe, nemška poulična družal jih je tepla, suvala, opljuvala in sramotila. Glavar Weiss je vse to mirno gledal. Kdo je bil glavni krivec teh nečevnih preganjanj nedolžnih, Avstriji vedno zvestih Slovencev, bo gosp. Weiss vedel najbolje. Njemu bo tudi najbolje znano, kdo ni storil ničesar v obrambo nedolžnih žrtov in za to, da se ta nesramna preganjanja ustavi. Slovensko ljudstvo do glavarja Weissia ni imelo nič zaupanja in zato sprejema vest o njegovem odhodu